

РЕШЕНИЕ

№ 196

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 08.06.2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и шести май през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 216 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ (Д „ИТ“) – Перник против решение № 225 от 22.04.2015г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 101 по описа на съда за 2015 година.

С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление (НП) №14-0000070 от 09.12.2014 г. на директор на Д „ИТ“-Перник, издадено срещу *****, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), ЕИК 175912725, седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. „Св****“, представлявано от Т. А. К.-управител, с което за нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева).

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Възражава срещу изводите на районния съдия за допуснато в производството по налагане на административно наказание съществено процесуално нарушение поради нередовно връчване на съставения акт за административно нарушение на представляващия наказаното лице при несъобразяване с правилото на чл. 43, ал. 4 от ЗАНН. Твърди, че наличието на специален ред в чл. 416, ал. 3 от КТ изключва предписанието на чл. 43, ал. 4 от ЗАНН. Излага доводи, че в случая връчването на акта е надлежно/респективно посредством подписване на обратната разписка, от лице, намирало се на адреса, посочен от наказаното дружество като седалище и адрес на управление, относимо към изискването на чл. 180, ал. 5 от НПК, както и наличие на данните, изисквани от чл. 180, ал. 7 от НПК, приложими на основание чл. 84 от ЗАНН. В жалбата се излагат и доводи по съществото на спора. Пледира за материална законосъобразност на акта и издаденото въз основа на него НП. От касационната инстанция се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция. Алтернативно иска или да се върне делото за ново разглеждане от районния съд или да се произнесе по същество, като се потвърди процесното наказателно постановление. Пред съда касационният жалбоподател се представлява от ю.к. Михайлов. Поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът по жалбата–*****, гр. Перник пред съда не се представлява, както и не дава становище във връзка с жалбата.

Участваият по делото представител на Окръжна прокуратура–Перник, прави заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционният съдебен акт, като правилен и законосъобразен, да бъде оставен в сила.

Касационната жалба, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, е процесуално допустима. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт е ясна волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че при извършена на 22.10.2014г. проверка контролни органи от Д „ИТ“ - Перник установили, че *****, гр. Перник, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от КТ не е изпълнил задължително предписание № 2, дадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ и обективирало в протокол за извършена проверка от 30.05.2014г. до 09.06.2014г., а именно в срок до 08.07.2014г. да изплати уговореното трудово възнаграждение за извършена работа на лицата Е.В.Д., Ю.И.С. и др. съгласно изискванията на чл. 128, т. 2 от КТ. За така установеното със съставяне на акт за нарушение, на 10.11.2014г. срещу работодателя е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд–Перник, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, установил допуснати от органите, водещи производството, съществени процесуални нарушения, свързани с несъобразяване с разпоредбите на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и чл. 43, ал. 4 от ЗАНН. Районният съдия е постановил, че поканата за съставяне на акт за нарушение е ненадлежно връчена на лице с неустановено качество по отношение на наказаното дружество, поради което е налице съмнение за законосъобразността на съставянето на акта в отсъствие на нарушителя, както и че актосъставителят незаконосъобразно е следвал реда по чл. 416, ал. 3 от КТ за връчване на акт за установено нарушение, вместо указания в чл. 43, ал. 4 от ЗАНН. Приел е, че посочените процесуални нарушения съществено са ограничили процесуалните права на нарушителя, поради което е отменил наказателното постановление на това основание, без да разгледа и се произнесе по съществото на съдебния спор.

Решението е правилно. Неспазване на процедурата по предявяване на т. нар. административнонаказателно обвинение и връчване на съставения акт за административно нарушение е съществено процесуално нарушение. Правилно е

решението на първата съдебна инстанция, в частта му постановяваща незаконосъобразност на производството, касателно връчването на съставения в условието на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН акт за установяване на административно нарушение. Безспорно в производството по налагане на административно наказание е допуснато съществено процесуално нарушение, състоящо се в ненадлежност на действията по предявяване и връчване на съставения акт. Актосъставителят е нарушил разписаната в специалната разпоредба на чл. 416, ал. 3 от КТ процедура, като без наличие на данни да е търсил нарушителя, за да му връчи акта лично и срещу подпис, е разпоредил връчването да бъде осъществено по пощата, посредством препоръчано писмо с обратна разписка. Въпреки че специалният ред на КТ, за разлика от общия по ЗАНН, дава възможност акт за установено административно нарушение да бъде връчен и по пощата, посочената норма на чл. 416, ал. 3 от КТ императивно допуска извършването на посоченото действие само в случай на налична невъзможност актът да бъде връчен лично на нарушителя/негов надлежен представител срещу подпис. Освен това дори и при връчване по пощата, разписката следва да е подписана от законния или надлежен договорен представител на ЮЛ. Данни за действия по откриване на представляващия нарушителя, за да му бъде предявен и връчен лично процесния акт, по делото не са налице. След като процедурата по чл. 416, ал. 3 от КТ не е прецизно следвана, връчването на акта посредством изпращането му по пощата, а и на лице, различно от представляващия дружеството по закон или договор, като действие потенциално ограничаващо правото на защита на наказаното лице, съставлява абсолютно съществено процесуално нарушение, водещо до незаконосъобразност на производството по налагане на административно наказание и необходимост от отмяна на издаденото наказателно постановление.

Във връзка с изложеното не се приемат доводите, застъпени от касатора, за практика на Административен съд - Перник, установяваща законосъобразност на връчването на адреса на управление на ЮЛ на АКТ за установяване на административно нарушение (в случаите на приложимост на специалните правила на чл. 416 от КТ), посредством изпращането му по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка, в която освен това вписано е и лице, различно от надлежно представляващия ЮЛ и без данни за надлежно представителство. Обосноваването с нормата на чл. 180, ал. 5 от НПК във връзка с трайно установената съдебна практика, относно задължението на всяко ЮЛ да осигури на посочения адрес на управление по всяко време в рамките на работния ден лице, което да приема книгата се отнася първо до връчването на призовки, съобщения и книга и второ е неприложимо в такъв прочит, към процеса по предявяване и връчване на акт за установено административно нарушение - процедура изрично регламентирана в ЗАНН и частично специално уредена в чл. 416 от КТ, но отново с препращане към ЗАНН. Актът, респективно обратната разписка, следва да съдържат подпис на наказаното лице, респективно негов законен/надлежен договорен представител.

Предвид горните изводи, като е отменил процесното наказателно постановление на посоченото основание, в производство по обжалването му, съобразено с процесуалните правила, решаващият състав на Районен съд - Перник е постановил законосъобразен съдебен акт, който освен това валиден и допустим, ще бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав при Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 225 от 22.04.2015г. на Районен съд – Перник,
постановено по НАХД № 101 по описа на съда за 2015 година.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/